Ensenyament | Lola Abelló Planas | Actualitzat el 09/03/2023 a les 11:20

Educació en construcció permanent

«La família està perdent el seu caràcter d'institució responsable de transmissió de pautes, valors i visions del món, per transformar-se en un àmbit d'intercanvi, de discussió i de negociació constant»

L'educació és la base de tota societat democràtica. Aquesta està en continua transformació, per tant, l'educació és un edifici en construcció permanent.

Com ja he dit més d'una vegada els nens i les nenes no neixen a l'escola i per tant la família és un actor actiu de la seva educació. El què passa és que en una societat acceleradament canviant, la família actual ha deixat de posar el focus en les normes i el posa en els fills, que tot funcioni a partir del seu desenvolupament i benestar. Per tant això té conseqüències:

- Com tot pot ser negociat, qualsevol norma la senten com una imposició autoritària, arbitraria i absurda.

- A l'abandonar el caràcter complementari dels rols patern i matern, els papers de mare i pare deixen de construir la base dels principis bàsics del psiquisme: el plaer i la realitat.

- Molts pares tenen la percepció de que l'adquisició de coneixements és una font d'estrès i de dificultats pel desenvolupament dels seus fills. Aquest fet explica la dificultat que tenim per a què els joves s'inclinin per estudis científics ja que comporta assumir la importància del rigor i la disciplina el l'aprenentatge.

En resum, la família està perdent el seu caràcter d'institució responsable de transmissió de pautes, valors i visions del món, per transformar-se en un àmbit d'intercanvi, de discussió i de negociació constant.

Com a conseqüència l'escola no pot renunciar a la tasca civilitzadora, ni deixar de transmetre patrimoni cultural, ni de promoure la cohesió social a través de la formació de valors comuns. Els continguts educatius que es transfereixen a través de l'escola són l'expressió del desenvolupament científic i cultural de la societat, dissenyats per mitjà d'acords socials i compromisos col·lectius que són la base de la cohesió social que ens permet viure junts. La convivència amb els demés és un aspecte fonamental de l'aprenentatge.

L'articulació entre la professionalitat dels docents i la participació de les famílies és el camí per l'assoliment dels resultats educatius. Amb les famílies podem definir trajectòries d'aprenentatge en referència amb la seva capacitat per donar suport al treball de l'escola, per comprendre el sentit públic de l'educació i per assumir el seu paper transmissor del patrimoni cultural.

Una escola aïllada no pot afrontar tots aquest problemes de la transformació familiar i social. És necessari un fort compromís polític i cultural de tots els sectors socials per a construir una societat justa. L'entorn és un altre pilar educatiu i per això caldria una implicació decidida dels municipis. No és el mateix el territori rural de Tremp, el Pallars Jussà, el Sobirà... que altres indrets urbans. Les mancances aquí es fan cada vegada més evidents a l'haver de donar resposta a l'escola inclusiva amb pocs recursos. S'ha de definir que significa una escola inclusiva a muntanya, s'ha de comptar amb ràtios més petites per gaudir dels mateixos serveis en qualitat que entorns urbans. És de vital interès una escola d'Educació Especial a la comarca per retenir famílies amb aquesta necessitat que es traslladen a Balaguer o fins i tot a Lleida.

I parlant de retenir talent hem de parlar de l'FP rural. De tenir un Consell de l'FP territorial i que tothom sumi. Dins els reptes i objectius pel pla de transformació i modernització de l'FP per

Catalunya, tenim tres grans desafiaments:

- Millorar el nivell mig de formació de la ciutadania, tot augmentant els nivells mitjans de formació de la població activa catalana.

- Atraure els estudiants, la població activa i al teixit de petites i mitjanes empreses.

- Millorar la taxa d'èxit a FP.

Per això cal que l'FP doni resposta a les necessitats del territori. L'acreditació de competències és una manera de començar i brindar un itinerari professional, Cicle Mig, Cicle Superior, especialització amb màsters... És convenient una implicació de la societat per prestigiar la formació professional que ha estat sempre la ventafocs de l'ensenyament.
[nointext]